

»Med hensyn til sundhedseffekter har Simazin nogle af de samme effekter som Atrazin, men ikke alle effekterne er de samme.

Med hensyn til risiko for grundvandsforurening kan der ikke gives en direkte sammenligning mellem Simazin og Atrazin, idet de indsendte undersøgelser ikke er udført under samme forhold og efter samme standard. Miljøstyrelsen har af samme årsag stillet vilkår om, at der skulle indsendes en række supplerende undersøgelser vedrørende Atrazin. Disse undersøgelser er aldrig indsendt.

Det er dog vurderet, at Atrazin bindes svagere i jord end Simazin, hvilket betyder, at risikoen for nedvaskning er større for Atrazin end for Simazin.

Endvidere viser de forskellige danske grundvandsundersøgelser, jf. besvarelsen af spørgsmål nr. S 2442, at Atrazin træffes hyppigere og med flere overskridelser af grænseværdien end Simazin. Dette er i overensstemmelse med ovenstående vurdering af, at Simazin udgør en mindre risiko for grundvandet end Atrazin.

Den væsentlige reduktion af anvendelsesområdet og nedsættelsen af doseringen i 1990 jævnfør besvarelsen af spørgsmål S 2440 har desuden medført en væsentlig formindskelse af risikoen for nedvaskning af Simazin.«

Jeg må således konkludere, at de to stoffers egenskaber kun på nogle områder er sammenlignelige.

Spm. nr. S 2442

Til miljø- og energiministeren (23/8 95) af:
Bent Hindrup Andersen (EL):

»Er ukrudtsmidlet Simazin fundet i det danske grundvand, og er det i givet fald i et omfang og i koncentrationer, som bør give anledning til bekymring?«

Begrundelse

Ifølge Ekstra Bladet den 14. august 1995, side 14, er ukrudtsmidlet Simazin fundet i adskillige vandværksboringer i Sønderjylland.

Svar (5/9 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Det er altid bekymrende, når der findes pesticider i grundvandet. Det er imidlertid vigtigt, at vores reaktion afpasses efter den mængde, pesticiderne findes i.

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der oplyser følgende:

»Simazin er påvist i det danske grundvand, dog ikke så ofte og sjældent i så høje koncentrationer som Atrazin.

I den danske grundvandsovervågning er Simazin fundet i syv ud af 825 prøver, i fire tilfælde var grænseværdien på 0,1 µg/l overskredet tre til ni gange.

I vandværkernes kontrol af råvand er Simazin påvist i 91 ud af 2027 prøver; i seks prøver var grænseværdien overskredet op til to gange.

I et forskningsprojekt, hvor der monitoreres i udvalgte områder, er Simazin påvist i tolv ud af 295 prøver, alle værdier lå under grænseværdien. De hyppigste fund blev gjort i Sønderjyllands Amt med otte påvisninger i 137 prøver udtaget ca. 2 meter under jordoverfladen. Disse fund blev gjort tæt op ad hinanden og vurderes derfor at repræsentere en begrænset lokal forurening.

I tilfældet Simazin vurderes det dog, at den store reduktion i anvendelsesområdet i 1990, jf. besvarelsen af spørgsmål nr. S 2440, i væsentlig grad har nedsat risikoen for fremtidig belastning af grundvandet. Den krævede nedvaskningsundersøgelse for Simazin viser ligeledes, at der ved den nuværende anvendelse ikke forventes grundvandsforurening over grænseværdien med Simazin. Der blev krævet tilsvarende undersøgelser for Atrazin, men disse er aldrig indsendt.«

Ud fra disse oplysninger vil jeg bede Miljøstyrelsen undersøge, jf. besvarelsen af spørgsmål nr. S 2443, om der er kommet nye oplysninger om Simazin samt fortsat at følge udviklingen i grundvandsovervågningsens resultater.

Spm. nr. S 2443

Til miljø- og energiministeren (23/8 95) af:
Bent Hindrup Andersen (EL):

»Deler ministeren den opfattelse, at der er tilstrækkelige indicier til at tage skridt til et omgå-